

Tizedszer is a Legerén a pozsonyi gimisek

A nyitrai Konstantin Egyetem Közép-európai Tanulmányok Kara által indított irodalmi verseny, a Legere igazi márkává (modern szóval élve brand-dé) nőtte ki magát ez alatt a tíz év alatt a szlovákiai középiskolákban tanító magyartanárok és tanulók körében.

A pozsonyi Duna utcai gimnázium számára is lassan már hagyomány szeptemberben bejelentkezni a Le-gerébe, s megkezdeni a „legerézést”, azaz olvasni, értelmezni, elemezni. Idén tizedszer is igent mondtunk a szervezők szívélyes invitálására. A két pozsonyi csapat (Duccások: Izsák Anna, Forró Lilla, Gógh Leona és Márai-sok: Lajos Sára Andrea, Bajkai Barbara, Benkő Emese) hamar összeállt, nem kellett senkit győzködni, ebből is látszik tehát, hogy nem kell még temetni az olvasást, a fiatalok közt is akadnak olyanok – és nem is kis számban –, akik számára a könyvek nélkülözhetetlenek.

Idén Márai Sándorra és Szabó Lőrincre esett a szervezők választása, e két író/költőóriást hozták össze a verseny időtartamára. Az 1. forduló feladatainak sikeres megoldásához Márai Zendülők című regényét kellett szinte kívülről ismerni. A feladatok összeállítói szerényen megjegyezték, hogy bizony sokszor (akár négyszer, ötször is) át kell magukat a csapatoknak rágniuk a regényen, hogy minél több pontot szerezzenek az 1. tesztlap kitöltése után. Hiába gondolták a versenyzők, hogy a világvárvány miatt online térbe került verseny könnyebb lesz, mivel hosszabb ideig dolgozhatnak a megoldásokon, illetve segítséget is kérhetnek a közel két hét alatt (mert hogy ennyi idő adatott a 10 feladat megoldására, kidolgozására). A kreatív felada-

A kreatív feladatok, a sok elemzés, boncolgatás megoldoztatta a csapatagok szürkeállományát

(Fotó: MTAG)

tok, a sok véleménynyilvánítás, elemzés, boncolgatás ugyanis megoldoztatták a csapatagok szürkeállományát, jól kellett sáfárkodniuk az idejükkel, az energiájukkal, mivel közben a középiskolások október második hetétől távoktatásba kerültek, kiszorultak az iskolákból. Meeteken keresztül tartottuk egymásban a lelket, egyeztetünk, agyaltunk, ötleteltünk, míg végső formába kerültek a válaszok. A 10 feladat megoldása 20 oldalt töltött meg. A szöveges szelfinek, a banda működési szabályzatának vagy az idővonalnak a kidolgozása sok-sok óra görnyedést jelentett a regény fölött és a számítógép monitorja előtt. De megérte: az első forduló részeredményei után az élbolyba kerültek csapataink.

A 2. és 3. fordulóra szinte párhuzamosan kellett készülni: keresni a válaszokat a 2. tesztlap kérdéseire, ill. 5 perces kisvideót készíteni, miközben a csapatagok a szélrózsa különböző irányában tartózkodtak (az országos Covid-tesztelésen való kétszeri részvételt

már ne is említsük). Ahogy Szabó Lőrinc költészetében egyre mélyebben merültek el a versenyzők, úgy nőtt a kreatív szövegek hossza, melyek a 2. tesztlapra kerültek. Szócsepp, tücsökmuzsika elemzése, testpoétika, a költő megzenésített verseinek koncertélményéről szóló naplóbejegyzések közül melyik kaphatná meg a „legelvetemültebb” feladat címet? Természetesen egyik sem, mert nem tört beléjük a versenyzők bicskája. Derekasán megállták a helyüket: a Márai-sok a dobogó 2. fokára állhattak (persze csak képzeletben), az elsős Duccások pedig az 5. helyen végeztek a 13 csapatból. Nekem, a felkészítőnek pedig nem marad más hátra, mint hátradőlni, s hálát adni az égnek, hogy ilyen kiváló tanulókat terelgethettek, csiszolgathattak, biztathattak, s remélni, hogy még néhány éven keresztül dolgozhatom velük, egymást inspirálva, erősítve, motiválva. Van szebb pályája a tanárénál?

Író Erzsébet magyartanár